

УПРАВНИ СУД
БЕОГРАД

Тужилац : ДРУШТВО ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ, Зрењанин, ул. Краља Александра
I Карађорђевића 6, грађански надзорник поступка јавне набавке

Тужени : РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ, Београд, улица Немањина број 22-26

Т У Ж Б А

против Решења туженог бр. 4-00-328/2015 од 17.03.2015. године
са предлогом за одлагање извршења решења

Ради : Управног спора
У 2 примерка и 12 прилога

Тужени је дана 17.03.2015. године донео Решење бр. 4-00-328/2015 којим усваја захтев за заштиту права овде тужиоца и делимично поништава отворени поступак јавне набавке добара – вишеенергетских линеарних акцелератора са пратећом опремом за радиолошку терапију, обликованих по партијама ЈН бр. 404-66/2014 у делу сачињавања конкурсне документације.

Тужилац у законом предвиђеном року, подноси тужбу којом покреће управни спор за неусвајајући део захтева за заштиту права, којим није поништен отворени поступак јавне набавке добара – вишеенергетских линеарних акцелератора са пратећом опремом за радиолошку терапију обликованих по партијама ЈН бр. 404-66/2014 из свих законом предвиђених разлога, а посебно због следећих незаконитости делова оспореног Решења, тако што :

- 1) у Решењу није правилно примењен закон (чл. 24 ст. 1 т. 1 ЗУС-а)
- 2) у поступку доношења Решења није поступљено по правилима поступка (чл. 24 ст. 1 т. 3 ЗУС)
- 3) чињенично стање није тачно утврђено, а из утврђених чињеница изведен је неправилан закључак у погледу тако утврђеног чињеничног стања (чл. 24 ст. 1 т. 4 ЗУС).

246

Имајући у виду одредбе Правилника о грађанском надзорнику у ком својству је тужилац поступао, тужилац предлаже у складу са одредбом чл. 23 ст. 2 Закона о управним споровима, да **Суд одложи извршење оспореног управног акта, до доношења судске одлуке**, јер би извршење нанело штету општем интересу чије поштовање надгледа тужилац, а који би се тешко могао надокнадити, а где одлагање свакако није противно јавном интересу, него је напротив свакако баш у јавном и општем интересу и где се одлагањем не би нанела већа или ненадокнадива штета било ком заинтересованом лицу. Ово све стога јер тужилац као грађански надзорник надгледајући поступак јавне набавке, поступа објективно, независно, непристрасно, придржавајући се етичких начела и правила струке и поступајући тако износи своје ставове током поступка јавне набавке, као и у захтеву за заштиту права, где исти у претежном делу од стране туженог нису усвојени и сада су предмет овог управног спора, који о њима има одлучити правилно и на закону засновано, што ће неминовно довести до поништаја целокупног поступка предметне јавне набавке.

У односу на оспорено Решење туженог ваља истаћи да је диспозитив одлуке донет тако што **није правилно примењен закон** односно тако што у поступку доношења Решења **није поступљено по правилима поступка**. При томе је диспозитив утуженог Решења **нејасан у погледу тога у ком делу се поништава**, све због тога што је у делу сачињавања конкурсне документације где је дошло до делимичног поништаја, предметно сачињење конкурсне документације нападано из више разлога и по више основа. Евентуално разјашњење је пружено у образложењу Решења, али тужилац то сматра незаконитим, јер диспозитив сам по себи и сам за себе мора бити недвосмислено јасан (чл. 198 ст. 2 ЗОУП). Поред тога одредба ст. 7 чл. 157 Закона о јавним набавкама предвиђа да је тужена дужна да наручиоцу наложи предузимање одређених радњи у року од најдуже 25 дана у сврху правилног и законитог окончања конкретног поступка јавне набавке, **што мора бити део диспозитива Решења, да би имало карактер извршног наслова** (чл. 198 ст. 4 ЗОУП). У прилог наведеног говори и одредба чл. 160 ст. 1 ЗЈН која прописује да је наручилац дужан да поступи по налозима Републичке комисије садржаним у њеној одлуци која се мора налазити у диспозитиву, све у року предвиђеном том одлуком.

Пратећи систематику излагања Захтева за заштиту права понуђача, тужилац истиче:

1. Да је наручилац, Управа за капитална улагања АП Војводине, поступила противно одредби члана 52 ст. 1 Закона о јавним набавкама (ЗЈН), јер су престали да постоје услови из одредбе члана 52 ст. 1 ЗЈН, обзиром да су ребалансом буџета АПВ за 2014 годину за предметну јавну набавку предвиђена средства у износу од 367.230.550,40 динара, док је процењена вредност јавне набавке 1.200.304.583,00 динара, где се дакле потребан износ средстава више не налази у ребалансу буџета за 2014 годину. (Захтев за заштиту права стр. 2 ст. 1-6 тачка 1). По слову закона наручилац не може да покрене поступак јавне набавке, ако набавка није предвиђена у плану набавки наручиоца и ако су **за ту набавку предвиђена средства у буџету Републике Србије, територијалне аутономије, локалне самоуправе или у финансијском плану наручиоца**.

2.

1.1. Тужени у Решењу невешто образлаже да су у ребалансу буџета АПВ умањена средства у износу од 367.230.550,40 динара, **довољна средства за уплату аванса**, која се реално могла очекивати до краја 2014 године. (Решење туженог стр. 8 ст. 3-4).

Закључак : Насупрот наводима из образложења, одредба чл. 52 ст. 1 ЗЈН прописује **постојање предвиђених средства за јавну набавку као услов за покретање поступка јавне набавке и он је непроменљив, без обзира на дужину трајања поступка и оспорених радњи од стране потенцијалних понуђача. Престанак односно непостојање услова на основу ког је покренут поступак предметне јавне набавке, онемогућава даље вођење тог поступка. Одредба је јасна, прецизна и императивног карактера, с чега је и непромењива**

неким изведеним и исконструисаним тумачењима, којима се тужени у образлагању свог правно и законски неодрживог овим путем нападнутог Решења, служио. Насупрот тдме у тачки 4. Одлуке о покретању поступка бр. 404-66/2014 од 13.06.2014. год. се наводи да су средства за јавну набавку опредељена финансијским планом за 2014 - назив контне позиције - Медицинска опрема - ознака конта - 512511. Имајући у виду да се у усвојеном ребалансу буџета АПВ за 2014. годину не налазе предметна средства, престали су да постоје услови прописани чл. 52 ЗЈН, јер се потребан износ средстава више не налази у усвојеном ребалансу буџета за 2014.год.

.....

2. Да је наручилац поступио противно одредби члана 61 ст. 1 ЗЈН, јер у делу додатних услова који се односе на “довољан технички капацитет”, посао сервисирања уређаја уводи преко уговора о пословно техничкој сарадњи, где је омогућено да у реализацији ове јавне набавке учествују и понуђачи који немају сопствени сервис, него су ангажовани као “друга уговорна страна” која не испуњава обавезне услове из ЗЈН, а не као подизвођачи односно чланови заједничке понуде. (Захтев за заштиту права стр. 3-5 тачка 2).

2.2. У образложењу (у Решењу стр. 10 од ст. 2 стр. 11 и почетак стр. 12) Решења, тужени се поново бави недозвољеним тумачењима, где кроз тзв. „Напомене“ покушава да им да значење измене услова. Тако без обзира на непромењеност услова из конкурсне документације, „да понуђач поседује овлашћени сервис или да има уговор са овлашћеним сервисом“, тужени сматра, да је „Напомена“ релевантна за одлучивање и да не постоји повреда, на коју је тужилац указао у поднетом Захтеву за заштиту права.

Закључак : Овако припремљеном конкурсном документацијом и датим контрадикторним појашњењима у вези поседовања овлашћеног сервиса или постојања уговора са овлашћеним сервисом, прекршене су одредбе члана 61. став 1. ЗЈН којим је прописана обавеза наручиоца да припреми конкурсну документацију, тако да понуђачи на основу ње, могу да припреме прихватљиву понуду. Наиме, тужени сматра да није повређена одредба чл. 61 ст. 1 ЗЈН у делу „довољни технички капацитет“ јер наручилац кроз назнаку „Напомена“ није дао могућност понуђачима који немају сопствени сер-

3.

вис да преко уговора о пословно техничкој сарадњи ангажују неког извођача као „другу уговорну страну“, а не као подизвођача односно члана заједничке понуде. Ово је класична замена теза, јер према одредби чл. 80 ЗЈН, наручилац је био дужан да у конкурсној документацији захтева од понуђача, да у случају да не поседује сопствени сервис, у понуди наведе да ли ће извршење јавне набавке делимично, у том делу, поверити подизвођачу, као и процену укупне вредности тог дела набавке. Доказе које је у том случају понуђач дужан да достави за подизвођача, прописани су одредбом чл. 80 ЗЈН и 81 ЗЈН за групу понуђача и односе се на одредбу чл. 75 ЗЈН, што је изостављено у конкурсној документацији, а игнорисано од стране туженог. Суштина одредбе чл. 61 ст. 1 ЗЈН није у „извлачењу закључка“ понуђача, шта је наручилац омогућио или није омогућио понуђачима, већ да је наручилац дужан да припреми конкурсну документацију тако да понуђачи на основу ње могу да припреме прихватљиву понуду, конкретно, да у конкурсној документацији захтева од понуђача, пре свега, све оно на шта наручиоца обавезује ЗЈН, а што овај није учинио у делу „довољни технички капацитет“. Обзиром да конкурсна документације није мењана у делу, где се прописује Услов, доказ и начин доказивања, већ је додата „Напомена“, то изазива оправдану сумњу у евентуалне злоупотребе у поступку јавне набавке. Тако се избегава и примена императивне одредбе чл. 75 ЗЈН која важи како за понуђача, тако и за подизвођача или заједничког понуђача односно члана групе понуђача, као и одредбе чл. 80 и 81 ЗЈН. Кршење законских одредби је посебно видно у

односу на фланрантну повреду чл. 61 ст. 3 ЗЈН, где је предвиђено да подаци садржани у конкурсној документацији, морају бити истоветни са подацима, који су наведени у позиву за подношење понуда, што овде свакако није случај а што је свакако разлог за поништај оспореног Решења туженог.

.....

3. Тужилац је истакао и да је наручилац поступио противно одредби члана 52 ст. 2 ЗЈН, јер рок за достављање понуда истиче 12.02.2015. године, а плаћање према садржини конкурсне документације се има вршити у 2015 години, а део и у 2016 години. Дакле ради се о јавној набавци која ће трајати више година, па је наручилац био дужан (а што није учинио) да обавезе које доспевају у наредним годинама усклади са одредбом чл. 54 Закона о буџетском систему и Уредбом о критеријумима за утврђивање природе расхода и условима и начину прибављања сагласности за закључење одређених уговора који због природе расхода захтевају плаћање у више година - одредбе чл. 3, 6 и чл. 7 ст. 2. (Захтев за заштиту права стр. 6 ст. 4-7 тачка 3) Закон предвиђа да ако уговор о јавној набавци траје више година, обавезе које ће доспевати у наредним годинама морају бити уговорене у складу са законом којим се уређује буџетски систем.

3.3. Образложење везано за указану повреду одредбе чл. 52 ст. 2 Закона о јавним набавкама је не само неосновано, већ је и непримерено, где тужени наводи да се подносилац захтева могао обратити "правовремено", а не како то чини тада, након неколико месеци, путем Захтева за заштиту права. (Решење туженог стр. 9 од ст. 2 до почетка стр. 10)

4.

Закључак : Поводом основаних навода тужиоца да је наручилац поступио противно одредби члана 52 ст. 2 ЗЈН, тужилац истиче да није до данашњег дана упознат са чињеницом да је у конкретном случају прибављена потребна сагласност министарства надлежног за послове финансија, локалног органа управе надлежног за финансије, односно управног одбора корисника средстава организација за обавезно социјално осигурање за обавезе које ће доспевати и бити укључене у финансијске планове за наредну и наредне две године. Наручилац је у складу са Уредбом о критеријумима за утврђивање природе расхода и условима и начину прибављања сагласности за закључење одређених уговора који због природе расхода захтевају плаћање у више година (одредба чл. 7 ст. 1 Уредбе), био дужан да одмах по усвајању ребаланса буџета покрајине измени свој финансијски план, као и план јавних набавку где би приказао да се набавка плаћа из две буџетске године, као и да у складу са овим чланом 7 ст. 2 Уредбе у Моделу уговора конкурсне документације јасно назначи да ће се плаћање вршити у две године, као и податак у ком обиму, на шта је све тужилац указао у Захтеву за заштиту права, али је то тужени приликом доношења незаконитог Решења апсолутно игнорисао и ако на то, децидно нема право по одредби чл. 157 ст. 1 ЗЈН. И ако у образложењу решења тужени констатује да се тужилац у више наврата обраћао наручиоцу, сматра да није поступио у складу са чл. 8 Правилника о грађанском надзорнику, што је неаргументовано, јер се тужилац обраћао наручиоци и поднео захтев за заштиту права, који се подноси по одредбама ЗЈН, а не Правилника. Тиме је тужени у ствари избегао односно пропустио да поступи по захтеву за заштиту права, јер је био дужан да мериторно одлучи о свим поднетим захтевима за заштиту права, па и овом. Овакав процесни маневар туженог, може се свести на злоупотребу права (*fraus legis*) у тумачењу и примени наведених одредби, јер је констатацијом о „неправовременом“ обраћању, које иначе и да је тачно а није тачно, нема никаквих правних последица, оснажио сумњу у евидентно незаконито поступање у поступку јавне набавке.

.....

4. Да је наручилац поступио противно чл. 28 ст. 8 ЗЈН и чл. 6 ст. 2 т. 3 Правилника о

грађанском надзорнику јер тужиоцу није дата прилика непосредног увида у радње које је наручилац предузео током поступка јавне набавке, а који се тичу његовог статуса. Појашњењем наручиоца бр. 136-031-11/2015-4 од 14.01.15. наведено је да је Покрајинском скупштинском одлуком о образовању Управе за капитална улагања АПВ (Сл. лист АПВ бр. 54/2014) образована Управа за капитална улагања АПВ као правни следбеник Фонда за капитална улагања АПВ, који је престао са радом 31.12.2014. год., а на основу поменуте одлуке, али то свакако није испуњење законске обавезе омогућавања грађанском надзорнику овде тужиоцу анализе аката наручиоца током поступка јавне набавке, а посебно не омогућавање непосредног увида у радње које наручилац предузима у поступку јавне набавке (Захтев за заштиту права стр. 6-7 тачка 4).

5.

4.4. Образложење туженог садржано у Решењу (Решење стр. 14 - последња два става и стр. 15 - прва два става) је опет неуспео покушај туженог да избегне да одлучи о основаном делу Захтева за заштиту права овде тужиоца у погледу статусне промене код наручиоца. Давањем обавештења о наведеној чињеници на Порталу нису испуњене законске обавезе према грађанском надзорнику овде тужиоцу.

Закључак : Пошто је грађански надзорник дужан да надгледа поступак јавне набавке и у том циљу да има сталан увид у поступак, документацију и комуникацију наручиоца са заинтересованим лицима односно понуђачима, то свакако подразумева и документацију о статусним променама код самог наручиоца, што је немогуће извршити из обавештења на Порталу. Грађански надзорник овим путем не може да надгледа поступак јавне набавке непосредним увидом у радње које наручилац предузима у поступку јавне набавке, нити може да квалитетно прати и анализира све акте наручиоца донете у току поступка јавне набавке.

5. Да је наручилац поступио противно одредби члана 63 ст. 3 ЗЈН тиме, што је наручилац на постављена питања грађанског надзорника овде тужиоца одговарао тек након 15 до 20 дана (Захтев за заш.пр. стр.7 т. 5).

5.5. Образложење туженог да грађански надзорник није заинтересовано лице у смислу ЗЈН (чл. 3 став 1 тач. 5 ЗЈН) је у најмању руку упитно, па се неосновано позивање на чл. 63 ст. 3 ЗЈН, која се одредба односи само на заинтересована лица односно на понуђаче може такође сврстати у злоупотребу права (Решење стр. 5 став 2 до 7).

Закључак : У ширем контексту, грађански надзорник се може сматрати заинтересованим лицем (које се стара о општем и јавном интересу), све у смислу вршења овлашћена из чл. 28 ст. 8 и 9 ЗЈН. У сваком случају, грађански надзорник, у функцији надгледања поступка јавне набавке у смислу чл. 6 Правилника о грађанском надзорнику, захтева и добија информације од стране наручиоца, дакле и постављањем питања и добијања одговора, које свакако мора бити у кратком року, обзиром на обавезу грађанског надзорника да о неправилностима обавештава наручиоца без одлагања (чл. 8 ст. 1 Правилника). Уколико је тужена протумачила да грађански надзорник није заинтересовано лице из чл. 63 ст. 3 ЗЈН, онда је морала имати у виду надлежности и начин рада грађанског надзорника прописане одр. чл. 6 и чл. 8 ст. 1 Правилника и утврдити да наручилац, тиме што је на постављена питања грађанског надзорника одговарао тек након 15 до 20 дана, онемогућио његов рад у смислу наведених одредаба чл. 6 и чл. 8 ст. 1 Правилника.

6. Да је наручилац поступио противно одредби члана 61 ст. 1 ЗЈН, обзиром да након свих измена и допуна конкурсне документације није објавио “пречишћен текст” конкурсне документације чиме је онемогућио понуђаче да добију коначну конкурсну

документацију у коју су укључене све измене и допуне (Захтев за заштиту права стр.7 т.6).
6.

6.6. Образложење туженог из Решења (стр. 5-6 ст. 8-11) да наручилац није имао обавезу да након сваке извршене измене и допуне конкурсне документације, објављује “пречишћен текст конкурсне документације”, имајући у виду да подносилац захтева не оспорава садржину извршених измена и допуна, је неосновано.

Закључак : То што према одредбама ЗЈН наручилац нема обавезу да објави пречишћен или коначан текст, не значи да је поступио у складу са одредбом чл. 61 ст. 1 ЗЈН. Насупрот наводима из образложења Решења, подносилац захтева се управо позивао, да је наручилац сачинио 14 измена и допуна конкурсне документације и да је одговарао на низ питања и захтева за појашњење, којима је контрадикторно појашњавао услове, начине доказивања и сл. (нпр. у вези овлашћења сервиса, банкарских гаранција, постгарантног одржавања, ажурирања софтвера, рока за дијагностицирање и отклањање кварова, образовање правног следбеника наручиоца....), јасно је да је у наведеном делу прекршио закон, што је све разлог за стављање нападнутог Решења ван правне снаге. Ово тим пре јер је након поднетог Захтева за заштиту права овде тужиоца и од стране туженог усвојеног, дана 07.04.2015. године наручилац фактички поступио по наведеном захтеву и сачинио пречишћен текст конкурсне документације. (Доказ: Портал јавних набавки од 07.04.2015. године).

.....

7. Да је наручилац поступио противно чл.61 ст.1 ЗЈН и из аспекта неостављања примереног рока понуђачима за достављање банкарских гаранција, јер се ради о банкарским гаранцијама знатнијих новчаних вредности, за чије је прибављање објективно потребно време. (Захтев за заштиту права стр. 7 тачка 7)

7.7. Образложење утуженог Решења да је наручилац о промени назива дао обавештење које је објавио на Порталу дана 15.01.2015, па да произлазећи из тога, уколико су понуђачи већ прибавили банкарске гаранције могу од банака да траже само измену назива наручиоца је апсолутно неосновано. (Решење стр. 12-14)

Закључак : Тужена неосновано и неаргументовано тврди да се у конкретном случају ради о промени назива и да су у том случају банке једино требале да измене назив наручиоца. Наиме, овде се не ради о промени назива, већ о статусној промени, где је Фонд, као корисник гаранције престао да постоји и где је његов правни следбеник Управа за капитална улагања. Дакле, у том смислу, банке су у случају већ издатих гаранција Фонду за капитална улагања који је престао да постоји, имале две могућности, а то је да сачине Анекс већ издате гаранције у ком ће констатовати настале статусне промене и као корисника означе правног следбеника Управу за капитална улагања или да већ постојећу гаранцију ставе ван снаге и издају нову гаранцију у корист Управе за капитална улагања. У сваком случају, овај поступак захтева достављење банкама одговарајуће документације тј. Покрајинске скупштинске одлуке о

7.

статусној промени наручиоца и одговарајући захтев за измену гаранције, па након тога и поступање банака по тим захтевима. Чак и у случају само промене назива наручиоца, што овде није случај, постојећа банкарска гаранција би се морала изменити Анексом, уз такође претходно достављен захтев са одговарајућом документацијом о чему ће поново одлучивати кредитни одбор банке.

.....

Закључак који се недвосмислено намеће у односу на овом тужбом оспорено Решење је да је тужилац истом доведен до апсурдне ситуације, да се као грађански надзорник од стране

туженог као контролног и другостепеног органа поступка јавних набавки, онемогућава у вршењу својих овлашћења, уместо да буде од стране другостепеног органа потпомогнут у остварењу јавне мисије коју има. При томе, наведено је од стране туженог образложено у светлу, да грађански надзорник није правилно идентификовао повреде у овој јавној набавци, без на закону заснованог образложења, како у односу на предметни поступак јавне набавке и радње наручиоца, тако и у односу на улогу и надлежност самог подносиоца захтева за заштиту права.

Незаконитост поступања туженог огледа се не само у напред наведеним погрешним утврђењима, тумачењима и утемељењима заузетим у на закону неодрживом оспореном Решењу бр. 4-00-328/2015 од 17.03.2015. године, већ и у непотпуности нападнутог Решења. Цитираним Решењем једноставно нису обухваћени сви захтеви и наводи тамо подносиоца захтева за заштиту права у поступцима јавних набавки, а овде тужиоца, све насупротив одредби чл.157 ст. 1 ЗЈН.

Одредбом чл. 157 став 1 Закона о јавним набавкама императивно је прописано да Републичка комисија одлучује у границама поднетог захтева за заштиту права и дужна је да се изјасни о свим наводима подносиоца захтева, као и о повредама за које подносилац захтева није знао, а које су утицале на одлуку наручиоца у поступку јавне набавке.

Овде тужени није одлучивао у границама поднетог захтева за заштиту права (већ уже и рестриктивније, све по свом нахођењу).

Тужена, Републичка комисија била је дужна да се изјасни о свим наводима подносиоца захтева, а то није учинила, као што је била дужна да се изјасни и о свим повредама на које је подносиоц захтева указао, што такође, није учинила.

У светлу начела правичног спровођења правде, одлуке државних органа морају прецизирати разлоге на којима су засноване, што свакако подразумева правно засновано образложење. Правда коју деле државни органи (па и тужени) мора се и слободно прихватити, ради вере у правичност, она се мора видети и то како због оних којима се додељује, тако и због оних којима се одузима (у конкретном случају – тужилац идр. Понуђачи), што и чини суштину принципа правичности. Тако није само важно, већ је и пресудно важно, да се правда не само врши, већ да се види, јавно и недвосмислено, како се врши, што овде свакако није случај, већ баш напротив, оспорено Решење је томе *argumentum a contrario*.

8.

Следствено свему изнетом, Решење туженог је незаконито и њиме се тужиоцу ускраћују Законом и Уставом загарантована и зајемчена права, те стога тужилац предлаже да Суд донесе :

ПРЕСУДУ

Тужба тужиоца - ДРУШТВА ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ, Зрењанин **СЕ УВАЖАВА**, па се **ПОНИШТАВА** Решење туженог - РЕПУБЛИЧКЕ КОМИСИЈЕ ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА ЈАВНИХ НАБАВКИ, Београд, број 4-00-328/2015 од 17.03.2015.

године осим у усвајајућем делу у коме је Решење туженог већ делимично поништено, а предмет се у оспореном делу враћа надлежном органу на поновно одлучивање.

Зрењанин, 30.04.2015. године

Тужилац :

.....Мп.
Друштво против корупције
Зрењанин
Заступник Зоран Башић
јмбг. 0904966850155

9.

Прилози :

1. Решење туженог бр. 4-00-328/2015 од 17.03.2015.год. верно оригиналу;
2. Решење о именовању ГН бр. 119-01-32/2014 од 27.05.2014. године;
3. Допис тужиоца од 08.08.2014.године о уоченим запажањима;

4. Одговор наручиоца од 13.08.2014. године;
5. Допис тужиоца од 17.12.2014.године о уоченим запажањима;
6. Одговор наручиоца бр.404-66/2014 од 22.12.2014. године;
7. Допис тужиоца од 09.01.2015.године о уоченим запажањима;
8. Појашњење наручиоца бр.136-031-11/2015-4 од 14.01.2015.године;
9. Питање понуђача GE Holdings d.o.o. од 14.01.2014. године;
- 10.Појашњење наручиоца бр. 404-66/2015од 02.02.2015.године;
11. Измена и допуна конкурсне документације бр.14 од 04.02.2015. год.
- и
- 12.Пречишћен текст конкурсне документације од 07.04.2015..

